

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 010641 12 Кж
Бања Лука, 29.11.2012. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених М.У. и М.В., због кривичних дјела тешке крађе из члана 232. став 1. у стицају са кривичним дјелом разбојничке крађе из члана 234. став 2. и кривичним дјелом тјелесне повреде из члана 155. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осумњичене М.У. и жалбама бранилаца осумњичених М.У. и М.В., изјављеним против рјешења Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 12 Кв 2 од 22.11.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 29.11.2012. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се као неосноване жалба осумњичене М.У. и жалбе бранилаца осумњичених М.У. и М.В., изјављене против рјешења Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 12 Кв 2 од 22.11.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 12 Кв 2 од 22.11.2012. године против осумњичених М.У. и М.В., против којих се код Округног тужилаштва у Бањој Луци води истрага због кривичних дјела тешке крађе из члана 232. став 1. у стицају са кривичним дјелом разбојничке крађе из члана 234. став 2. и кривичним дјелом тјелесне повреде из члана 155. став 2. Кривичног закона Републике Српске, продужен је притвор који по том рјешењу може трајати најдуже 2 (два) мјесеца и то према осумњиченој М.У. до 23.01.2013. године, а према осумњиченом М.В. до 24.01.2013. године. Притвор је продужен из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), а према осумњиченој М.У. и из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка а) ЗКП.

Против тог рјешења жалбе су благовремено изјавили, осумњичена М.У. која не наводи жалбене основе, а из садржаја жалбе произилази да се рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са приједлогом да се укине притвор, бранилац осумњичене М.У., адвокат Н.В. из Б.Л., која не наводи жалбене основе, а из садржаја жалбе произилази да се рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се

побијано рјешење преиначи тако што ће се укинути притвор, и бранилац осумњиченог М.В., адвокат Д.А. из Б.Л., због повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи тако што ће се укинути притвор. Обе жалбе посебно оспоравају постојање основане сумње и успостављених притворских разлога.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се жалбама побија у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12 од 11. јуна 2012. године - у даљем тексту: ЗКП РС), овај суд је одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Неосновани су приговори жалбе осумњичене М.У. и жалби бранилаца засновани на тврдњи о мањкавости образложења у погледу основане сумње, као општег услова за одређивање и продужење притвора, јер побијано рјешење основану сумњу да су осумњичени М.У. и М.В. учинили предметна кривична дјела образлаже на начин што се позива на доказе који су достављени уз приједлог за одређивање притвора и доказе који су у међувремену прикупљени, а посебно на исказе осумњичених, укључујући и осумњиченог С.У., исказе до сада саслушаних свједока и материјалне доказе (обдукциони записник и фотодокументације обдукције, записник о увиђају, потврде о одузимању предмета, записник о претресу стана и других просторија) који су приложени уз приједлог за одређивање, односно продужење притвора. Сви ови разлози су, и по ставу овог суда, прихватљиви и у досадашњем току поступка ничим нису доведени у питање. Дакле, имајући у виду доказе, цијењене у рјешењу о продужењу притвора, из којих побијано рјешење изводи закључак о постојању основане сумње за извршење дјела, аргументима жалбе бранилаца осумњичених није доведено у питање постојање основане сумње, као овог општег услова за продужење притвора.

Супротно становишту жалбе осумњичене М.У. и њеног браниоца овај суд налази да је побијано рјешење дало ваљане разлоге у погледу чињеница да осумњичена М.У. има држављанство РС, гдје јој живе родитељи и друга родбина, тако да је породично везана за РС, у повезаности са другим околностима (начин извршења кривичних дјела, бројност кривичних дјела, посљедице кривичних дјела, а посебно смрт једне особе) како је то образлагано у рјешењу о продужењу притвора, у потпуности потврђују правилност закључка побијаног рјешења да постоји реална опасност од бјекства и да су у конкретном предмету испуњени законски услови за продужење притвора из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Када је ријеч о притворском разлогу из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС побијано рјешење је и о томе даје ваљано образложење. Постојање овог притворског разлога образложено је наводима да је осумњичени М.В. специјални повратник (шест пута осуђиван због кривичног дјела тешке крађе), да је за осумњиченом М.У. расписана потјерница од стране РС такође због кривичног дјела тешка крађа и чињеницом да су обоје осумњичених незапослени и да немају сталне изворе прихода, што по правилном ставу првостепеног суда, оправдава бојазан да ће осумњичени, уколико би се нашли на слободи, поновити кривично дјело.

Такође овај суд налази да је побијано рјешење дало ваљане разлоге у образложењу, у погледу чињенице да извршење кривичних дјела, а посебно кривичног дјела разбојничке крађе, карактеришу ванредне околности и посебна тежина, с обзиром на начин извршења и последице дјела, које указују да би пуштање на слободу осумњичених резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Када се имају у виду наведене околности, уз чињеницу да постоји основана сумња да је извршено кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од десет година или тежа казна, онда су тиме остварени законски услови за продужење притвора из разлога предвиђених одредбом члана 197. ЗКП став 1. тачка г) ЗКП РС. Осим тога за постојање овог притворског разлога диспозиција конкретне законске одредбе не прописује нарушавање јавног реда већ стварну пријетњу нарушавању јавног реда. Дакле, све наведене околности и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршилаца и представљају ванредне околности које би у случају пуштања осумњичених на слободу за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда. Тиме се стичу сви услови за продужење притвора по овом притворском разлогу, па је првостепени суд правилно поступио када је осумњиченима продужио притвор и по овом притворском основу.

Из свих наведених разлога жалба осумњичене М.У. и бранилаца осумњичених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић